

8 Δεκεμβρίου 2014

Άκηδία καί λιποψυχία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Διδαχές Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ

Αχώριστος σύντροφος του πνεύματος της λύπης είναι η ακηδία. Όπως παρατηρούν οι πατέρες, η ακηδία προ-σβάλλει το μοναχό περίπου το καταμεσήμερο και του προκαλεί τέτοια ακαταστασία, ώστε τόσο ο τόπος όπου ζει όσο και οι αδελφοί πού ζουν μαζί του, του γίνονται ανυπόφοροι. Κατά τη διάρκεια της ανάγνωσης εγείρεται μέσα του ένα είδος αηδίας και μεγάλης πείνας και χα-σμουριέται πολύ συχνά. Μόλις ή κοιλιά του ικανοποιη-θεί, ο δαίμονας της ακηδίας προτείνει στο

μοναχό την ιδέα να βγει από το κελί του και να μιλήσει σε κάποιον αδελφό, υποστηρίζοντας ότι ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορεί κανείς να σωθεί από την ακηδία είναι η συνεχής συζήτηση με τους άλλους. Ο μοναχός πού έχει κυριευθεί από την ακηδία είναι σαν ένα λεπτό ζιζάνιο πού δε σταματά ούτε λεπτό, άλλα βρίσκεται πάντα στη διάθεση του άνεμου. Είναι σαν ένα μικρό σύννεφο πού καταδιώκεται από τον άνεμο.

Ο δαίμονας αυτός, αν δεν μπορέσει να παραπλανήσει το μοναχό να βγει από το κελί του, αρχίζει να αποσπά το νου του κατά τη διάρκεια της προσευχής και της ανάγνωσης. Αρχίζει να του υποβάλει τις σκέψεις ότι αυτό δεν έπρεπε να είναι έτσι, εκείνο δεν ανήκει εδώ, θα πρέπει κανείς να βάλει τα πράγματα σε τάξη. Και ο δαίμονας κάνει όλα αυτά για να καταστήσει το πνεύμα του μοναχού αργό και στείρο.

Η ακηδία θεραπεύεται με την προσευχή, την αποχή από τον αργό λόγο, χειρωνακτική εργασία ανάλογα με τη δύναμη του ανθρώπου, ανάγνωση του λόγου του Θεού και υπομονή. Γιατί γεννιέται από τη λιποψυχία, την αργία και τον αργό λόγο (άγιος Ισαάκ ο Σύρος).

Γι' αυτόν πού αρχίζει τη μοναχική ζωή είναι δύσκολο να αποφύγει την ακηδία. Είναι το πρώτο πράγμα πού προσβάλλει το μοναχό. Γι' αυτό πάνω απ' όλα θα πρέπει να την καταπολεμήσει κανείς με αυστηρή και απόλυτη εφαρμογή όλων των διακονημάτων πού του έχουν ανατεθεί. Όταν όλες σου οι δραστηριότητες βρίσκονται σε πραγματική τάξη, τότε ή ακηδία δε θα βρει χώρο στην καρδιά σου. Μόνο εκείνοι πού δεν έχουν ρυθμίσει τις υποθέσεις τους και δεν τις έχουν βάλει σε σωστή τάξη δοκιμάζονται από την ακηδία. Η υπακοή είναι ή καλύτερη θεραπεία για τον επικίνδυνο αυτό πειρασμό.

Όταν σε κατακυριεύσει ή ακηδία, λέγε στον εαυτό σου, σύμφωνα με τις οδηγίες του αγίου Ισαάκ του Σύρου: «Πάλι επιθυμείς μια ακάθαρτη και επονείδιστη ζωή. Και αν τύχει να σκεφτείς ότι είναι μεγάλη αμαρτία να αυτοκτονήσει κανείς (με ασκητικούς αγώνες), τότε απάντησε στον εαυτό σου: σκοτώνω τον εαυτό μου επειδή δεν μπορώ να ζω στην αμαρτία, θα πεθάνω εδώ, ώστε να μη δώ τον πραγματικό θάνατο, το θάνατο της ψυχής μου, το χωρισμό της από το Θεό. Είναι καλύτερα για μένα να πεθάνω με αγνότητα παρά να ζήσω μια αμαρτωλή ζωή στον κόσμο. Προτίμησα έναν τέτοιο θάνατο για τις αμαρτίες μου. Σκοτώνω τον εαυτό μου, γιατί έχω αμαρτήσει ενώπιον του Θεού και δε θέλω να Τον παροργίσω άλλο.

Τι αξίζει ή ζωή μου μακριά από το Θεό; Θα υποφέρω κάθε δοκιμασία, ώστε να μη στερηθώ την ελπίδα των ουρανών. Γιατί να φροντίσει ό Θεός για μένα, αν ζω πονηρά και τον παροργίζω;»

Άλλο πράγμα είναι ή ακηδία και άλλο είναι ή ανησυχία τού πνεύματος πού καλείται λιποψυχία. Συμβαίνει μερικές φορές ό άνθρωπος να βρίσκεται σε τέτοια πνευματική κατάσταση, ώστε θα προτιμούσε να σκοτωθεί ή να μείνει αναισθητος παρά να παραμείνει ακόμα σ' αυτή τη φοβε-ρά οδυνηρή κατάσταση. Πρέπει κανείς να φύγει από αυτή γρήγορα. Φύλαξε τον εαυτό σου από το πνεύμα της λιποψυχίας, γιατί από αυτή προέρχεται κάθε είδος δυστυχίας (άγιος Βαρσανούφιος ο Μέγας).

«Υπάρχει μια φυσική λιποψυχία, διδάσκει ο άγιος Βαρσανούφιος, πού προέρχεται από αδυναμία. Και υπάρχει λιποψυ-χία πού προκαλείται από το δαίμονα. Μπορούν να διακριθούν κατ' αυτό τον τρόπο: Ή διαβολική λιποψυχία έρχεται πριν την ώρα πού πρέπει να δώσει κανείς στον εαυτό του κάποια ανά-παυση. Ή όταν κάποιος προγραμματίζει να κάνει κάτι, πριν τε-λειώσει το ένα τρίτο ή το ένα τέταρτο από αυτό, ο δαίμονας τον πιέζει να το εγκαταλείψει. Σε μια τέτοια περίπτωση δεν πρέπει κανείς να τον ακούσει, άλλα να κάνει προσευχή και να συνεχίσει με υπομονή την εργασία του. Και ο εχθρός, βλέποντας ότι ό άνθρωπος προσεύχεται λόγω αυτής της λιποψυχίας, αποσύρεται, αφού δε θέλει να δώσει καμιά ευκαιρία στον άνθρωπο να προσευχηθεί».

Ό άγιος Ισαάκ ο Σύρος λέει ότι, όταν ο θεός θέλει να ρίξει τον άνθρωπο σε μεγαλύτερες δοκιμασίες, του επι-τρέπει να πέσει στα χέρια της ακηδίας. Ή ακηδία του φέρνει μια μεγάλη απελπισία στην όποια δοκιμάζει τέ-τοια ψυχική στενοχώρια, πού είναι σαν να προγεύεται την κόλαση. Σαν συνέπεια αυτού εγείρεται μέσα του το πνεύμα της έξαψης και απ' αυτό πηγάζουν χιλιάδες πει-ρασμοί: ανησυχία, οργή, βλασφημία, παράπονα για την τύχη του, διεφθαρμένες σκέψεις, μετακίνηση από μια τοποθεσία σε άλλη και τα όμοια.

“Αν ρωτήσεις από τι προέρχεται αυτό, τότε θα σου απαντήσω: από την αμέλεια σου. Γιατί δεν έλαβες την πρόνοια να αναζητήσεις μια θεραπεία γι' αυτά. Γιατί για όλα αυτά υπάρχει μόνο μια θεραπεία και με τη βοήθεια αυτής ο άνθρωπος βρίσκει εύκολα παρηγοριά στη ψυχή του. Και τι είδους θεραπεία είναι αυτή; Ή ταπείνωση της καρδιάς. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος, έκτος απ' αυτόν, για να μπορέσει ο άνθρωπος να καταρρίψει τους τοί-χους αυτών των κακιών. Διαφορετικά, θα διαπιστώσει ότι οι κακίες αυτές θα τον κατανικήσουν. Ή ακηδία μερικές φορές

καλείται από τους άγιους πατέρες αργία, οκνηρία ή νωθρότητα.

Φιλοκαλία των ρώσων νηπτικών Α. διδαχές Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ, ΠΕΤΡΟΥ ΜΠΟΤΣΗ

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr hristospanagia3.blogspot.gr